

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε'

21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1927

ΔΡΙΘ 4

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΑΥΤΩΝ

Ὡς γνωστὸν τελευταίως, μετὰ τριετίαν σχεδὸν ἀπὸ τῆς διορθώσεως τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, παρουσιάσθησαν τινες παρ' ἡμῖν, ζητοῦντες νὰ δημιουργήσωσι «ζήτημα», ἐντελῶς ἀνύπαρκτον, ἀνανεοῦντες τὴν καθαρῶς φαρισαϊκὴν ἀντίληψιν περὶ τῆς θείας λατρείας, κατ' αὐτοὺς ἡ εορτὴ ἁγίου τινὸς ἢ ἡ δεσποτικὴ καὶ θεομητορικὴ εορτὴ δὲν ἔχει ἀξίαν, εἰ δὲν τελεσθῆ τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς ἡμέραν, εἰ δυνατόν δὲ καὶ τὴν ἰδίαν ὥραν. Καὶ φαντάζονται ὅτι ἀνετράπη ἡ ὀρθοδοξία διότι διὰ τῆς διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου δὲν τελούνται πλέον αἱ εορταὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κατὰ τὰς ὀρισμένas ὥρας καὶ ἡμέρας, συνεπῶς ἀπόλεσαν πλέον τὴν ἀξίαν καὶ σημασίαν των.

Εἰς τὴν ἐσφαλμένην ταύτην ἀντίληψιν δὲν συντελεῖ μόνον ἡ προκατάληψις καὶ ἡ ὑπέρομετρος τυπολατρεία, ἀλλὰ καὶ ἡ τελεία ἀγνοία τῶν πραγμάτων. Παρατρέχουμεν τὸ γεγονός, ὅτι οὐδέποτε εορτὴ τις τελεῖται κατὰ τὴν αὐτὴν πάντοτε ἡμέραν, διότι εἰάν λ. χ. ἡ εορτὴ τοῦ ἁγ. Κωνσταντίνου θὰ συμπέσῃ ἐφέτος Σάββατον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δὲν συνέπεσεν ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, οὐδὲ θὰ συμπέσῃ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι αἱ λεγόμενα **ἀκίνητοι** εορταὶ εἶναι ἀκίνητοι ὡς πρὸς τὰς ἡμερομηνίας, καθίστανται ὁμως **κινηταὶ** ὡς πρὸς τὰς ἡμέρας. Ἄλλ' ἔχομεν καὶ τὰς λεγομένας **κινητὰς** εορτάς, αἵτινες μετακινοῦνται καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ μετατίθενται ὡς πρὸς τὰς ἡμερομηνίας, παραμένουσαι **ἀκίνητοι** ὡς πρὸς τὰς ἡμέρας. Ἄν λοιπὸν ἐξηγητῶτο ἡ ἀξία τῶν εορτῶν ἐκ τοῦ εορτασμοῦ αὐτῶν πάντοτε κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, δὲν ἔπρεπε νὰ συμβαίῃ τὸ ἀναντίρρητον τοῦτο γεγονός τῆς ἀεναίου μετακινήσεως καὶ μεταθέσεως αὐτῶν. Παρατρέχουμεν καὶ τὸ ἕτερον γεγονός, ὅτι, ἐνεκα τοῦ σφάλματος τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, δὲν συνέπιπτον αἱ εορταὶ κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς παραδόσεως καθωρισμένας ἡμέρας καὶ ἡμερομηνίας. Ἐάν λ. χ. ἡ εορτὴ τοῦ ἁγ. Γεωργίου ἐν ἔτει 325 εορτάσθη τῇ 23 Ἀπριλίου, ἐν ἔτει 453 εορτάσθη μίαν ἡμέραν ἀργότερον, διότι κατὰ τὸ ἔτος 453 ἡ 23 Ἀπριλίου ἦτο πράγματι 24 Ἀπριλίου καὶ ἐν ἔτει 581 ἡ εορτὴ τοῦ ἁγ. Γεωργίου, ἐνεκα τοῦ αὐτοῦ σφάλματος τοῦ ἡμερολογίου, εορτάσθη τῇ 25 Ἀπριλίου ἕως οὗ ἐν ἔτει 1923 εορτάσθη τῇ 6 Μαΐου! Διότι ἡ νομιζομένη 23 Ἀπριλίου

ἦτο πράγματι 6 Μαΐου, ἔπρεπε λοιπὸν ν' ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου 13 ἡμέραι διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ εορτὴ τοῦ ἁγ. Γεωργίου εἰς τὴν πραγματικὴν 23 Ἀπριλίου, ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας ὥρισε τὴν εορτὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἐπομένως ἡ διόρθωσις τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου συνετάτισε τὰς εορτάς πρὸς τὰς πραγματικὰς των, τὰς ὑπὸ τῆς παραδόσεως ὀρισμένας, ἡμερομηνίας.

Ἄλλ' ἡ Ἐκκλησία καθώρισε πράγματι ἀκριβῶς τὰς εορτάς, διότι ἦτο γνωστὴ καὶ ἀκριβῶς καθωρισμένη ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ἡμερομηνία αὐτῶν; Ἄνθρωποι ἀγνοοῦντες τὰ πράγματα νομίζουσι τῷ ὄντι ὅτι αὕτη ἢ ἐκείνη ἡ εορτὴ πρέπει νὰ εορτάζηται κατὰ τὴν ὀρισμένην ἡμέραν καὶ ἡμερομηνίαν, διότι συνδέεται ἀναποσπαστῶς μετ' αὐτῆς, καὶ ἐπομένως δὲν ἔχει ἀξίαν ἡ εορτὴ, εἰάν τελεσθῆ κατ' ἄλλην ἡμέραν καὶ δὴ κατ' ἄλλην ἡμερομηνίαν. Ἄλλὰ πρῶτιστα πάντων δὲν εἶνε ἐξηκριβωμένα αἱ ἡμέραι καὶ ἡμερομηνία τῶν εορτῶν, πλην ἐλαχίστων. Ὅτι τῇ 23 Φεβρουαρίου ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Πολύκαρπος Σμύρνης εἶνε γνωστὸν, ἀλλὰ ποῖος θ' ἀποδείξῃ, ὅτι τῷ ὄντι ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Γεώργιος τὴν 23 Ἀπριλίου ἢ ὁ ἅγιος Δημήτριος τὴν 26 Ὀκτωβρίου; Ἡ Ἐκκλησία ὄρισσα τὴν μνήμην αὐτῶν ὡς καὶ τῶν ἄλλων μαρτύρων ἢ τῶν ἁγίων ἐν ὀρισμένῃ ἡμέρᾳ, δὲν ἀπέβλεψεν εἰς τὴν ἡμέραν, ἀλλ' εἰς τὸ γεγονός τὸ ὑπὸ τῆς εορτῆς ὑπομνησκόμενον. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, καταδιωχθεὶς ὑπὸ τῆς μοχθηρίας τῶν συγχρόνων του, ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐξορίᾳ τῇ 14 Σεπτεμβρίου 407, καὶ εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔπαι δύο καὶ πλέον αἰῶνας. Ἄλλ' ὅταν κατὰ τὸν ζ'. αἰῶνα ὁ αὐτοκράτωρ Ἡράκλειος κατανικήσας τοὺς Πέρσας ἀπληθυνθῆσεν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ὕψωσε πάλιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ, ἡ Ἐκκλησία ὥρισε ὅπως εορτάζηται τὴν 14 Σεπτεμβρίου ἢ ὕψωσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ, μετέθηκε δὲ τὴν εορτὴν τοῦ ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὴν 13 Νοεμβρίου, εἰς ἡμερομηνίαν ἐντελῶς, ἄσχετον πρὸς τὸν μέγαν καὶ ἔνδοξον Ἱεράρχην.

Ἴδου καὶ ἄλλα παραδείγματα. Ἐκ τῶν Εὐαγγελίων δὲν εἶναι γνωστὸν πότε πράγματι ἀπεκεφαλίσθη ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Προδρόμος. Ἄλλὰ κατὰ τὸν δ'. αἰῶνα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀλεξανδρείας ὥρισε τὴν 29 Αὐγούστου ὡς ἡμέραν μνήμης τῆς ἀποτομῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου, διότι κατὰ τὴν 1 τοῦ Αἰγυπτιακοῦ μηνὸς Τόουτ, ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὴν 29 τοῦ Ρωμαϊκοῦ μηνὸς Αὐγούστου, ἐτελεῖτο ἡ 1 τοῦ νέου

Αιγυπτιακού ἔτους δι' ὀργιαστικῶν τελετῶν καὶ ἑορτῶν. Ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἀντιπαρέταξε κατ' αὐτῶν τὴν ἑορτὴν τοῦ κήρυκος τῆς μετανοίας καὶ τοῦ ἰδεώδους τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς ἐγκρατείας. Ἐκ τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας παρέλαβον τὴν ἑορτὴν καὶ αἱ ἄλλαι Ἐκκλησίαι. Αἰξιοσημείωτον δὲ ὅτι καὶ ἐν τῇ Ἀρμενικῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Φωτιστὴς ὥρισε τὴν ἑορτὴν τῆς ἀποτομῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου κατὰ τὴν 1 τοῦ μηνὸς Ναβασάρδ, ἧτις ἦτο ἡ 1 τοῦ Ἀρμενικοῦ νέου ἔτους. Ἴδου λοιπὸν ὅτι καθωρίζοντο ἑορταὶ ἐν ὠρισμέναις ἡμέραις ὅπως ἀσχετῶς πρὸς τοὺς ἁγίους. Δὲν εἶναι ἀνεξήγητον ἐντεῦθεν ὅτι, ὅταν ἐπεκράτησε ἡ ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου τὴν 25 Δεκεμβρίου, ὠρίσθη καὶ ἡ ἑορτὴ τῆς συλλήψεως τοῦ Προδρόμου τὴν 23 Σεπτεμβρίου τὸ πρῶτον ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ὁπόθεν διεδόθη ἡ ἑορτὴ αὕτη εἰς πάσας τὰς Ἐκκλησίας.

Κατὰ ποίαν ἡμέραν ἐγένετο ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι γνωστὸν. Ἄλλ' ὠρίσθη ἡ ἑορτὴ αὕτη τὸ πρῶτον ἐν Καππαδοκίᾳ καὶ Ἀρμενίᾳ τῇ 6 Αὐγούστου. Μόλις ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος τοῦ Σοφοῦ (886—912) εἰσήχθη καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ΚΠόλεως ἡ ἑορτὴ αὕτη. Ἐχομεν μάλιστα περιεργόν τινα πληροφορίαν, καθ' ἣν εἰσαχθεῖσης τῆς ἑορτῆς ταύτης, τινὲς τῶν χριστιανῶν κατέλυον κατὰ τὴν 6 Αὐγούστου τὴν νηστειάν τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τοῦτο δὲ ἀπηγόρευεν ὁ αὐτοκράτωρ.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἐτελεῖτο μέχρι τῶν μέσων τοῦ δ' αἰῶνος τῇ 6 Ἰανουαρίου. Ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος Κύπρου ἀπεδείκνυεν ὅτι ἡ γέννησις τοῦ Κυρίου συνέπεσε τὴν νύκτα τῆς 3ης πρὸς τὴν 6 Ἰανουαρίου. Ἄλλ' ἐν τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ πρῶτον ἐπεκράτησε νὰ τελεῖται ἡ ἑορτὴ τῇ 25 Δεκεμβρίου. Μετὰ κόπου ἐπεβλήθη ἡ ἑορτὴ καὶ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς. Ἐν Ἀντιοχείᾳ εἰσήχθη κατὰ τὸ 376, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μάλιστα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ε' αἰῶνος, περὶ τὸ 420, ὥστε, ἐνῶ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας ἐώρταζε τὰ Χριστούγεννα τὴν 6 Ἰανουαρίου, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐώρταζεν αὐτὰ τὴν 25 Δεκεμβρίου. Συνέβη δὲ καὶ τοῦτο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὅτι ἐνῶ ἀλλαγῶ ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐωρτάζετο μετὰ τῆς τῶν Χριστουγέννων τὴν 6 Ἰανουαρίου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐωρτάζετο τὴν 8 Νοεμβρίου ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων. Μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων κατὰ τὴν 25 Δεκεμβρίου, ὠρίσθη καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡ 6 Ἰανουαρίου ὡς ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ἡ δὲ 8 Νοεμβρίου ὠρίσθη ὡς ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Ποίαν σχέσιν ἔχει ἡ ἡμερομηνία αὕτη πρὸς τὸν Ἀρχάγγελον καὶ τὰς λοιποὺς Ἀσώματους Δυνάμεις; Ἀπολύτως οὐδεμίαν. Ἡ Ἐκκλησία ἠθέλησε νὰ ὀρίσῃ μίαν ἑορτὴν εἰς μνήμην αὐτῶν καὶ ὡς τοιαύτην ὥρισε τὴν 8 Νοεμβρίου, ὅπως ἠδύνατο νὰ ὀρίσῃ οἰανδήποτε ἄλλην ἡμερομηνίαν.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα παραδείγματα εἶναι, νομίζομεν, ἱκανὰ νὰ πείσωσι καὶ τοὺς μὴ ἐντριβεῖς περὶ τὰ τοιαῦτα, ὅτι αἱ ἡμερομηνίαι ὑπῆρξαν ἀσχετοὶ πρὸς τὰ πρόσωπα πολλῶν ἑορταζομένων ἁγίων καὶ πρὸς τὰ γεγονότα.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος συνέπεσε τῇ 5 Ἀπριλίου, ἐν ἡμέρᾳ πάντως Κυριακῇ. Οὐχ ἦττον ἐορτάζεται πάντοτε ἐν διαφόρῳ Κυριακῇ, ἀπὸ τῆς 22 Μαρτίου μέχρι τῆς 25 Ἀπριλίου. Διότι ἡ ἀξία τῶν ἑορτῶν δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἡμερομηνίας. Ὁ Μέγας Βασίλειος ἀπέθανε τῇ 1 Ἰανουαρίου 379, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἀπαγορεύεται νὰ τιμῆσιν τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐν οἰαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ. Καθ' ἑκάστην ἄλλως τε ἡμέραν, τελουμένης θείας λειτουργίας ἐν ναῶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἢ τοῦ ἁγ. Γεωργίου ἢ ἄλλου ἁγίου, ψάλλεται τὸ τροπάριον αὐτοῦ.

Ὅστε κἂν ἔτι ἡ διόρθωσις τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου δὲν ἦτο ἀκριβής, οὐδὲν τῶν τῆς ἀμωμῆτου πίστεως ἡμῶν καὶ τῆς θείας λατρείας προσεβλήθη. Ἄλλ' ἡ διόρθωσις ἐπανήγαγε τὰς ἑορτὰς εἰς τὰς καθωρισμένας ἡμερομηνίας. Ἡ 1 Ἰανουαρίου τοῦ 379, ἔνεκα τοῦ λάθους τοῦ ἡμερολογίου ἐν ἔτει 1924 ἦτο 14 Ἰανουαρίου! Διὰ τῆς διορθώσεως τοῦ λάθους ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Βασιλείου κατέστη δυνατὸν νὰ ἐορτάζηται οὐχὶ τῇ 14, ἀλλὰ τῇ 1 Ἰανουαρίου.

Ὁ Κύριος ἡμῶν καθώρισε τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς λατρείας εἰπὼν «Πνεῦμα ὁ Θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰωαν. 4, 24), ἤλεγξε δὲ τοὺς Φαρισαίους, ἀποδίδοντας σημασίαν εἰς τὰ Σάββατα καὶ τὰς νομηνίας καὶ νομίζοντας, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐγένετο διὰ τὸ Σάββατον, οὐχὶ δὲ τὸ Σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον (Μαρκ. 2, 27). Ἄλλὰ καὶ ὁ Ἀπ. Παῦλος πρὸς τινὰς Ἰουδαίζοντας Γαλάτας ἔγραψεν «ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς» φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως εἰκῆ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς» (Γαλ. 4, 10, 11). Ἄλλὰ τί ἄλλο πράττουσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες νομίζουσιν ὅτι ἡ ἑορτὴ λ. χ. τῶν Θεοφανείων δὲν ἔχει ἀξίαν, ἐὰν δὲν ἐορτασθῇ τὴν 19 Ἰανουαρίου, ἧτις κατὰ τὸ ἐσφαλμένον ἡμερολόγιον ὀνομάζεται 6 Ἰανουαρίου! Τὸ περιεργὸν δὲ εἶναι τοῦτο, ὅτι ἐνῶ εἶναι ἀπολύτως πεπεισμένοι περὶ τῆς ὀρθότητος καὶ ἀκριβείας τοῦ νέου ἡμερολογίου, περὶ τοῦ ὅτι τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἦτο πράγματι 19 Ἰανουαρίου, ἐν τούτοις θεωροῦσιν αὐτὴν ὡς 6 Ἰανουαρίου, διότι πρὸ τριετίας τοιαύτη ἐθεωρεῖτο. Ἀδιάφορον δι' αὐτοὺς ἂν ὀρθῶς ἢ μὴ ὀρθῶς. Ἐάν, κατ' αὐτοὺς πάντοτε, ἐορτάσῃς τὰ Θεοφάνεια τὴν πραγματικὴν 6 Ἰανουαρίου, ἁμαρτάνεις ἄλλ' ἐὰν ἐορτάσῃς αὐτὰ τὴν 19 Ἰανουαρίου, ἀγιάζεσαι. Ὁ ἐορτασμὸς τῶν Θεοφανείων κατὰ τὴν πραγματικὴν 6 Ἰανουαρίου εἶναι ἀπολύτως ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν τῆς 19 Ἰανουαρίου, ἀλλ' ὅμως ὁ τῆς 6 δὲν ἔχει ἀξίαν, ἐνῶ ὁ τῆς 19 Ἰανουαρίου ἔχει ἀξίαν! Ἴδου λοιπὸν τὸ «ζήτημα». Ἄλλ' ἀναμφιβόλως τοιοῦτον ἀνύπαρκτον ζήτημα δὲν δύναται νὰ διρκέσῃ ἐπὶ πολὺ, ἡ δὲ διαφώτισις αὐτοῦ θὰ ἐπαναγάγῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοὺς ἐκ φόβου ἀνυπάρκτων ἀπομακρυνομένους ἐξ αὐτῆς.

ΟΡΓΑΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

β.

Άρθρ. 14. Ἡ βιβλιοθήκη τῶν Μητροπολιτῶν Ἐπισκόπων καὶ Ἀρχιερέων μένει ἰδιοκτησία τῆς ἐπαρχίας καὶ προστίθεται εἰς τὴν ἐπαρχικὴν τοιαύτην, ἐν ἣ περιπτώσει ζῶντες δὲν διέθεσαν αὐτὴν εἰς ὠρισμένον καθίδρυμα ἐκπαιδευτικὸν ἢ ἐκκλησιαστικόν.

Τὰ ἱερὰ αὐτῶν ἄμφια καὶ ἅπαντα τὰ ἀντικείμενα τῆς λατρείας, ἅτινα ἀνήκουσιν αὐτοῖς ἢ ἐχρησιμοποίησαν μένουσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἣν ἐποίμαναν τελευταίως.

Άρθρ. 15.— Ἡ περιουσία τῶν μοναχῶν καὶ μοναχισσῶν, ἣν ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὴν Μονήν, ὡς καὶ ἡ ἀποκτηθεῖσα, καθ' οἰονδήποτε τρόπον, κατὰ τὸν μοναχικὸν βίον των, μένει ὁλόκληρος εἰς τὴν Μονήν, εἰς ἣν ἀνήκουσι.

Άρθρ. 16.— Παιδαρχικά καὶ δικαστικά μέσα διὰ τὰ κληρικά ζητήματα τὰ καθαρῶς ἐκκλησιαστικά εἰσίν.

1) Τὸ ἐπαρχικὸν πνευματικὸν Κομιστόριον εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν, ὡς πρωτοδικεῖον.

2) Τὸ Μητροπολιτικὸν πνευματικὸν Κομιστόριον ὡς ἐφετεῖον, παρὰ ταῖς τρισὶν ἱστορικαῖς Μητροπόλεσιν ἐν Βουκουρεστίῳ διὰ τὴν Μητρόπολιν Οὐγγροβλαχίας, ἐν Ἰασίῳ διὰ τὴν Μητρόπολιν Μολδαβίας, Βουλοβίνης καὶ Βεσσαραβίας καὶ ἐν Συμπίῳ διὰ τὴν Μητρόπολιν Τρανσυλβανίας.

3) Τὸ κεντρικὸν πνευματικὸν Κομιστόριον παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὡς Ἐφετεῖον διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐνότητος τῆς νομολογίας.

Τὰ δογματικά ἐν γένει ζητήματα ἀνήκουσι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Οἱ κατηγορούμενοι ἔχουσι δικαίωμα ἐνώπιον ὄλων τῶν δικαστηρίων ὑπερασπίσεως ὑπὸ κληρικῶν.

Ἡ σύστασις καὶ ἡ ἀρμοδιότης ὄλων τῶν δικαστηρίων τούτων ὡς καὶ ἡ δικονομία καὶ ἡ δικαστικὴ δικονομία θὰ καθορισθῶσι δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐπικυρουμένου ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ὁ κανονισμὸς οὗτος θὰ καθορίσῃ καὶ τοὺς κανόνας ὡς καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν αποφάσεων τῶν ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τῶν ρηθέντων διαφορῶν βαθμῶν δικαστηρίων.

Άρθρ. 17.— Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Πολιτείας, αἰτήσῃ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, τὰ ὄργανα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας θὰ παρέχωσι πᾶσαν αὐτῶν τὴν συνδρομὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν αποφάσεων τούτων.

Άρθρ. 18.— Οἱ Μητροπολίται, οἱ Ἐπίσκοποι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς δι' ἐκκλησιαστικὰ παραπτώματα δικάζονται πρωτοδικῶς καὶ ἀνεκκλήτως ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ τὰ κοινὰ ὅμως καὶ πολιτικὰ πλημμελήματα δικάζονται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Άρθρ. 19.— Αἱ δαπάναι πρὸς τέλεσιν θείας λατρείας, πρὸς συντήρησιν τῶν λειτουργῶν καὶ καθιδρυμάτων τῆς Ἐκκλησίας θὰ καταβάλλωνται πρωτί-

στως ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῆς μέσων, δημιουργουμένων καὶ διοικουμένων ὑπὸ τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν καὶ ἐκτελεστικῶν ὀργάνων τῶν διαφορῶν αὐτῆς συστατικῶν μερῶν.

Άρθρ. 20.— Πρὸς τὸν σκοπὸν τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑποδειχθέντα τὸ ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας ὅλας τὰς περιουσίας, τὰ κεφάλαια καὶ τὰ καθιδρύματα, τὰ ὅποια ἀνήκουσιν εἰς τὰ διάφορα αὐτῆς συστατικά μέρη, πρὸς διανομὴν αὐτῆς.

Ἡ διαχείρισις τῶν περιουσιῶν καὶ τῶν κεφαλαίων τούτων θὰ γίνεται ὑπὸ τῶν ἀναλόγων ὀργάνων ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἀνωτέρων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν.

Τὰ καθιδρύματα θὰ διευθύνωνται συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἰδρύσεως καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν διαθηκῶν ὀριζομένους.

Άρθρ. 21.— Τὸ κράτος θὰ θέτῃ (κατόπιν αἰτήσεως) διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ πρὸς συμπλήρωσιν, κατὰ τοὺς γενικοὺς κανόνας, τοὺς καθωρισθέντας διὰ νόμου καὶ ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὸ μισθολόγιον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τὰς ἀπολαύσας τοῦ κλήρου καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ πρὸς κάλυψιν ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν ἔλλειμμάτων· τοῦτο ὅμως μόνον κατόπιν προηγουμένης διατυπώσεως τῶν ἀναγκῶν ἔναντι τῶν εἰσοδημάτων, ἅτινα διαθέτουσι τὰ ἐκκλησιαστικά συστατικά μέρη τὰ ὅποια ζητοῦσι ἀρρωγήν.

Τὰ ὑπὸ τοῦ κράτους παρεχόμενα βοηθήματα θὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων μετ' ὠρισμένην ὑπόδειξιν τῶν σκοπῶν αὐτῶν.

Ἐκαστον τῶν ὀργάνων τούτων, λαμβάνον βοήθημα παρὰ τοῦ κράτους, θὰ τηρῇ προφανῶς λογισμοὺς διαχειρίσεως διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐξελεγχθῶσι ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων, τὸ ὅποιον θὰ ἐξελέγχῃ ἐὰν τὰ χορηγηθέντα ὑπὸ τοῦ κράτους ποσὰ ἐχρησιμοποίηθῃσαν συμφώνως πρὸς τὸν ὀρισθέντα σκοπὸν καὶ ἐὰν ἐγένετο σεβαστὴ ἢ δημοσία λογιστικὴ ἢ ἀφορῶσα τὰ καθιδρύματα αὐτονόμου χαρακτῆρος.

Ὁ οἰκονομικὸς οὗτος ἔλεγχος θὰ ἐξασκῆται ὑπὸ εἰδικῶν κανονισμῶν τῶν ὑπουργείων τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Άρθρ. 22.— Ἀπασαί αἱ ἐκλογαὶ ἢ διορισμοὶ εἰς θέσεις, εἰς ἃς τὸ κράτος παρέχει χρηματικά βοηθήματα ἀνακοινοῦνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων.

Άρθρ. 23.— Πρὸς ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλειότερον ἐλάφρυνσιν τῶν βαρῶν τοῦ Κράτους καὶ ὅπως ἡ Ἐκκλησία δύναιτο νὰ ἐκπληροῖ ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερον τὴν θρησκευτικὴν, ἐκπαιδευτικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν αὐτῆς ἀποστολὴν συνιστάται γενικὸν ἐκκλησιαστικὸν κεφάλαιον. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο θὰ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κοινῶν περιουσιῶν ὁλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας, ἐκ δωρεῶν, ἐκ φόρων ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συνεδρίου (κοινοῦ κράτους) ἐξ οἰκονομῶν πραγματοποιουμένων ὑπὸ τῆς Ἐφορείας τῆς Ἐκκλησίας (συνιστωμένης διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου) καὶ ἐκ καταβολῶν τὰς ὁποίας

τὸ ἔθνικὸν ἐκκλησιαστικὸν Συνέδριον θὰ καθορίξῃ δι' ἐκάστην χωρὶς ἐπαρχίαν ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῆς.

Ἄρθρ. 24.—Πρὸς διοίκησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γενικοῦ κεφαλαίου ἅπασαν τῶν κοινῶν περιουσιῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους χορηγουμένων ποσῶν πρὸς αὐτὴν συνιστᾶται μία Ἐφορεία τῆς Ὁρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία θὰ εἶναι τὸ ἐκτελεστικὸν ὄργανον τοῦ κεντρικοῦ Συμβουλίου διὰ τὰς οἰκονομικὰς ὑποθέσεις.

Ἡ Ἐφορεία αὕτη θὰ διαχειρίζεται τὰς ἐκκλησιαστικὰς περιουσίας, κεφάλαια, ἅτινα μέχρι τοῦδε διεχειρίζετο τὸ ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων, ἕνεκα διατάξεων διαθηκῶν, ἰδρύσεως, δὲν δύναται νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς ἄλλα ὄργανα τῶν συστατικῶν μερῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐφορεία θὰ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μελῶν, ὧν τὸ ἓν θὰ διορίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, οἱ δ' ἕτεροι δύο ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συνεδρίου (1 κληρικός, 1 λαϊκός). Αὕτη διατελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑπουργείων τῶν Θρησκευμάτων, ὅσον καὶ τοῦ κεντρικοῦ συμβουλίου καὶ ἐν ἀμέσῳ πρὸς αὐτὰ συνδέσμῳ.

Ἄρθρ. 25.—Τὸ Κράτος θὰ παρέχῃ, ὅταν ζητηθῆται παρ' αὐτοῦ, διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων εἰς τὴν Ἐφορείαν διὰ τὰς γενικὰς ἀνάγκας ὀλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας ὑλικά βοηθήματα κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 21 τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρ. 26.—Ἡ Ἐφορεία τῆς Ἐκκλησίας θὰ λειτουργῇ συμφώνως πρὸς κανονισμὸν καθοριζόμενον σύμφωνα πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρ. 27. Τὰ συστατικὰ μέρη τῆς Ἐκκλησίας (ἐνορία, πρωθιερεῖα, μοναί, ἐπισκοπαί, ἀρχιεπισκοπαί, μητροπόλεις κλπ. ὀλόκληρος ἡ ἐκκλησία), ὡς τοιαῦτα εἶνε ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ταῦτα ἔχουσι δικαίωμα καὶ καθήκον νὰ διατηρήσωσι ὅτι σήμερον κρατοῦσι καὶ συλλέγουσι περιουσίας, κινήτα καὶ ἀκίνητα, παντὸς εἴδους πρὸς χρῆσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν καθιδρυμάτων αὐτῆς.

Ἄρθρ. 28.—Ἐκάστη ἐπαρχία μόνη ἢ ἐν ἐνώσει μὲ τὰς ἄλλας τῆς εἰς ἣν ἀνήκει Μητροπόλεως, ἔχει δικαίωμα νὰ συστήσῃ ἐκκλησιαστικὸν τυπογραφεῖον, ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια πρὸς κατασκευὴν ἀντικειμένων τῆς λατρείας ἀναγκαίων εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ καθιδρυμὰ αὐτῶν (εἰκόνων, κηρίων, ἀμφίων, ἱερῶν σκευῶν).

Τὰ πραγματοποιούμενα κέρδη θὰ χρησιμοποιοῦνται πρὸς κάλυψιν ἐν πρώτοις τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐπαρχίας ἢ τῶν ἀρμοδίων ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρ. 29. Αἱ ἀκίνητοι ἐκκλησιαστικαὶ περιουσίαι δὲν δύναται ν' ἀπαλλοτριωθῶσιν εἰμὴ ὑπὸ τῶν ὁρῶν τοῦς ὀρισθέντας ὑπὸ εἰδικῶν κανονισμῶν καθορισθέντος ὑπὸ τοῦ ἔθνικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Συνεδρίου πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου.

Ἄρθρ. 30.—Τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἰδρύματα, τῶν Μονῶν, Ἐπισκοπῶν, Μητροπόλεων, τὸ μέγαρον, τὰ νεκροταφεῖα καὶ τὰ ἱερὰ σκευὴ εἶνε πράγματα ἱερὰ

καὶ ἐκτὸς τοῦ ἐμπορίου δὲν προσβάλλονται, μήτε κατάσχονται, μήτε ἀπαλλοτριοῦνται.

Ἄρθρ. 31.—Οἱ φόροι, οἵτινες θὰ ἐπεβάλλοντο πρὸς συντήρησιν καὶ ἀσωγὴν τῆς ἐκκλησίας ἐν γένει, θὰ διανέμονται ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ὀργάνων ἐν ἀναλογία, ἐν ἣ εὐρίσκονται οἱ ὀρθόδοξοι πιστοὶ ἐναντι τῶν πολιτῶν ἄλλης θρησκείας.

Ἄρθρ. 32.—Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις προστασίας, αἱ ὑφιστάμεται ἤδη ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ρουμανικῇ ἐκκλησίᾳ καταγοῦνται.

Ἄρθρ. 33.—Ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία διὰ τὰς μαθητῆρας καὶ μαθητὰς ὀρθοδόξου θρησκείας εἰς τὰς δημοτικὰς σχολὰς τὰς μέσας καὶ ἐπαγγελματικὰς, δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς, εἶνε ὑποχρεωτικὴ καὶ θὰ διδάσκηται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας, κατὰ τοὺς νόμους.

Ἄρθρ. 34.—Αἱ σχολαὶ πρὸς μόρφωσιν κληρικῶν καὶ ψαλτῶν ἐκκλησιαστικῶν διευθύνονται ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας. Τὰ προγράμματα σπουδῶν καὶ ὁ διορισμὸς καθηγητῶν θὰ γίνονται κατὰ εἰδικὸν νόμον, οὗ τὸ νομοσχέδιον θὰ καθορίζεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας.

Ἄρθρ. 35.—Ὁ στρατὸς ἔχει ἰδίους ἱερεῖς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἓνα στρατιωτικὸν ἐπίσκοπον, ὅστις κανονικῶς ἐξαρτᾶται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἧς μέλος ἀποτελεῖ. Ἡ ἐκλογή καὶ ὁ διορισμὸς τοῦ Ἐπισκόπου τούτου γίνεται συνωδᾶ εἰδικῶ νόμῳ.

Ἄρθρ. 36.—Τὰ νοσοκομεῖα, ὄφρανοτροφεῖα, σωφρονιστικαὶ σχολαὶ θὰ ἔχωσιν τοὺς ἱερεῖς τῶν διατῶν ὀρθοδόξων.

Ἄρθρ. 37.—Τὸ συνημμένον καταστατικόν, ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καθορισθέν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν καὶ γενικῶν διατάξεων τῶν περιλαμβανομένων ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ πρὸς καθορισμὸν τῶν τρόπων, καθ' οὓς ἡ Ἐκκλησία διοικεῖται, διευθύνει καὶ διοικεῖ τὰς θρησκευτικὰς τῆς ὑποθέσεις, τῆς λατρείας τῶν καθιδρυμάτων καὶ ἐπιτροπῶν, εἶνε ἐν μέρει ὑποχρεωτικὸν δι' ὅλην τὴν Ρουμανικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μὲ ἰσχὴν νόμου. Εἰς τὰς διατάξεις ταύτας τοῦ νόμου τούτου, τὸ ἔθνικὸν ἐκκλησιαστικὸν Συνέδριον δύναται νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὸ καταστατικὸν τροποποιήσεις, ἄς θὰ θεωρήσῃ καλόν, ἀλλὰ μόνον μὲ πλειονοψηφίαν 2/3 τῶν ψήφων.

Αἱ τροποποιήσεις ὅμως αὗται πρέπει νὰ ἐγκριθῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 38.—Μέχρι τῆς διευθετήσεως τῶν κοινῶν ὑποθέσεων τῶν Ἐπισκοπῶν, τῶν Μητροπόλεων Τρανσυλβανίας τὸ ἔθνικὸν ἐκκλησιαστικὸν Συνέδριον τῆς Μητροπόλεως ταύτης, μὲ τὸ ἐκτελεστικὸν αὐτῆς ὄργανον θὰ ἐξακολουθήσῃ ὑφιστάμενον καὶ λειτουργῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον συστάσεως καὶ μὲ τὴν αὐτὴν ἀρμοδιότητα, ὡς καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ μητροπολίτου Ἡ ἐξαιρέσεις αὕτη ἀφορῶσα ἀποκλειστικῶς τὴν διοικητικὴν ὀργάνωσιν τῆς Μητροπόλεως Τρανσυλβανίας, δὲν θὰ θίγῃ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν λοιπῶν συστατικῶν μερῶν τῆς Μητροπόλεως ταύτης (ἐνορίας, πρωθιερείας καὶ ἐπαρχίας).

πρὸς συμμόρφωσιν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου καὶ τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 39.—Ἡ ἐν Βουκοβίνη θρησκευτικὴ Γραικο-ανατολικὴ περιουσία εἶναι καὶ παραμένει ἀνεξάρτητος φέρουσα τὸ ὄνομα «Κεφάλαιον θρησκευτικὸν ρωμουνικὸν ὀρθόδοξον ἐν Βουκοβίνη».

Ἄρθρ. 40.—Ἡ περιουσία αὕτη ἀποτελεῖ πρόσωπον νομικὸν καὶ θὰ διαχειρίζεται αὐτὴν ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Μητροπολίτου Βουκοβίνης ὅστις θὰ τὴν ἀντιπροσωπεύῃ παρὰ τῇ Δικαιοσύνῃ καὶ εἰς ἅπασας τὰς σχετικὰς πράξεις καὶ ἔγγραφα.

Οἱ κανόνες τῆς διοικήσεως διὰ τὰς περιουσίας τοῦ κεφαλαίου, ἵτις ἀποτελεῖται κατὰ μέγα μέρος ἐκ κτημάτων δασῶν καὶ γεωργικῶν, θὰ ὄσιν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς καλῆς διαχειρέσεως τῆς προβλεπομένης διὰ τὴν διοίκησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν κτημάτων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 41.—Ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τοῦ κεφαλαίου θ' ἀποτελεῖται οὕτως ὥστε νὰ καλύπτῃ τὰς δαπάνας τοῦ προσωπικοῦ καὶ ὕλικου, τῶν ἀναγκῶν διὰ τὴν διαχειρίσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ, τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προσωπικοῦ, τὰς ἀνάγκας τῆς λατρείας καὶ ὀρισμένας ἀνάγκας ἐκπαιδευτικὰς καὶ φιλανθρωπικὰς τῆς ἐπαρχίας.

Τὰ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ περισσεύματα μετὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀνωτέρω ἀναγκῶν θὰ κατατίθενται εἰς τὸ «Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν κεφάλαιον».

Ἄρθρ. 42.—Τὸ Κράτος, ἔξασκεῖ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου καὶ ἐπιβλέψεως διὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ Κτημάτων ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τοῦ κεφαλαίου καὶ ἐπικυροῖ τὸν διορισμὸν τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ, συνιστωμένου ὑπὸ τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων ἐγκρίνει τὴν διανομὴν τῶν ποσῶν τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προσωπικοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς λατρείας καὶ διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἔργων καὶ φιλανθρωπικῶν τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 43.—Κανονισμὸς εἰδικὸς τεθεσπισμένος, ἐπεξεργασθεὶς ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ Κτημάτων, τοῦ ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Μητροπόλεως Βουκοβίνης θὰ καθορίσῃ τὰς λεπτομερείας πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τούτων (ἄρθρα 39-43) τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ρωμουνικὸν ὀρθόδοξον κεφάλαιον τῆς Βουκοβίνης.

Ἄρθρ. 44.—Εἰς τὰς Μητροπόλεις καὶ Ἐπισκοπὰς τὸ Κράτος δίδει, πρὸς ὠφέλειαν αὐτῶν, ἐκ τῶν κτημάτων αὐτῶν.

1.—Ἀνὰ 200 ἑκτάρια (10 000 τετραγωνικὰ μέτρα ἕκαστον ἑκτάριον) εἰς ἑκάστην Μητρόπολιν καὶ ἀνὰ 100 τοιαῦτα εἰς ἑκάστην Ἐπισκοπὴν γῆν ἀρόσιμον, ὡς σύνοδον μητροπολιτικὴν καὶ ἐπισκοπικὴν, αἵτινες θὰ διευθύνωνται κατὰ τὸ ἄρθρον 125 τοῦ καταστατικοῦ.

Ἡ ἀρόσιμος γῆ ἢ παραχωρουμένη εἰς τὰς Μητροπόλεις καὶ Ἐπισκοπὰς ἐν Τρασυλβανίᾳ ὡς σύνοδος μητροπολιτικὴ καὶ ἐπισκοπικὴ, κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον θὰ ὑπολογισθῶσιν κατὰ τὰς ἐπιφανείας ταύτας.

2.—Ἐπίσης ἀνὰ 500 ἑκτάρια εἰς ἑκάστην Μητρόπολιν καὶ ἀνὰ 300 εἰς ἑκάστην ἐπισκοπὴν, δάσος, αἵτινα θὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ, τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἀσφαλείας (φύλαξιν) τῶν δασῶν τούτων παραμένει εἰς βάρος τοῦ κράτους.

Ἡ ἐτήσια αὐτῶν πρόσοδος θὰ εἶναι ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν ὡς αὐταὶ ἐγκρίνουσι πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

Μέχρι τῆς τελειωτικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου τὸ ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐξασκῇ ἐφόσον θὰ εἶναι ἀνάγκη, τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὰς ὑπηρεσίας, ἃς ἔξασκεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν ὀνόματι καὶ διὰ τὴν ὀρθόδοξον ρουμανικὴν ἐκκλησίαν.

Ἄρθρ. 45.—Ἀπαντες οἱ νόμοι καὶ κανονισμοὶ ἀντίθετοι πρὸς τὸν νόμον τούτον καὶ καταστατικὸν αὐτοῦ εἶναι καὶ παραμένουσιν κατηρηγμένοι.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ὅδε.

Ἡ προσοχὴ τῶν ἀνατολιστῶν εἶνε ἀπὸ τινος ἐστραμμένη εἰς τὰ πορίσματα τῶν ἐν τῇ ἀγιογραφικῇ Οὔρ τῆς Χαλδαίας ἀνασκαφῶν, τὰς ὁποίας διεξάγει ὁ Dr. Leonard Woolley. Παρεκτός τῶν ἀποκαλυπτομένων ἐκεῖ μνημείων, ἅτινα μαρτυροῦσιν ἕνα καταπληκτικὸν πολιτισμὸν τῆς πρὸ διαχιλίων ἐτῶν ἐποχῆς εἰς τὴν χώραν τοῦ ἐξαφανισθέντος κράτους ἐκείνου, αἱ ἀποκαλύψεις αὐταὶ κέκτηνται ὅλως εἰδικὴν ἀξίαν διὰ τοὺς μελετητὰς τῶν Ἀγίων Γραφῶν, διότι σχετίζονται πρὸς τὴν περίοδον, καθ' ἣν ὁ Ἀβραάμ καταλιμπάνων τὴν Οὔρ ἐτρέπετο πρὸς τὴν Χαρράν. Τοῦτο τὸ γεγονός, ὡς καὶ τὰ συναφῆ, καὶ ἄλλα πάμπολλα τῆς ἀγ. Γραφῆς, ἐνομίζοντο ὑπὸ τῶν ὀρθολογιστῶν ὡς μυθικαὶ ἱστορίαι. Αἱ ἀνακαλύψεις αὐταὶ φέρουσι νῦν εἰς φῶς τεκμήρια κυροῦντα τὴν ἀναμφισβήτητον ἱστορικότητα τῶν ἀγιογραφικῶν ἱστορημάτων.

Παιδικὸς κινηματογράφος.

Ἀνέγνωμεν ὅτι κατ' αὐτὰς ἡρξάτο λειτουργῶν ἐν τῇ πόλει μας παιδικὸς κινηματογράφος χάρις εἰς τὰς φιλόπαιδας μερίμνας τοῦ συνδέσμου ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ τὸ καλὸν τοῦτο σωματεῖον θὰ συνεχίσῃ τὴν τοιαύτην ὑπὲρ τοῦ παιδικοῦ καὶ μαθητικοῦ κόσμου κινηματογραφικὴν δρᾶσίν του, καὶ οἱ γονεῖς θὰ παύσωσι νὰ σύρωσι τὰ τέκνα των εἰς τοὺς λοιποὺς κοσμικοὺς κινηματογράφους, στέλλοντες

αὐτὰ εἰς τοὺς παιδικούς. Οἱ παιδικοὶ κινηματογράφοι θὰ ἀποδειχθῶσι ποικιλαχῶς ὠφέλιμοι εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, διότι τέρποντες τὰ παιδιά διδάσκουσιν ἅμα καὶ φρονηματούσους. Διὲν θὰ ἤρκει μόνη ἡ ἀπαγορεύσεις τῆς εἰσόδου τῶν ἀνηλίκων εἰς τὰ κοινὰ τῶν ἐνηλίκων θεάματα. Τὸ ἀπαγορευόμενον θὰ ἔπρεπε νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ προσφόρου ἀναψυχῆς, αὕτη δ' ἤρξατο παρεχομένη διὰ τοῦ παιδικοῦ κινηματογράφου. Εἶνε πολλῶν ἐπαίνων καὶ εὐχαριστιῶν ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας ἄξιος ὁ τὴν μεγάλην ταύτην παρ' ἡμῖν ἔλλειψιν ἀναπληρώσας σύνδεσμος τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων τῶν Ἀθηνῶν.

Κινηματογραφικὴ προπαγάνδα.

Τὸ νὰ ἐπιτηδευώμεθα ἰσοστάθμισιν τοῦ συγχρόνου τῆς χώρας ἡμῶν πολιτισμοῦ πρὸς τὸν πολιτισμὸν τὸν εὐρωπαϊκὸν ἰδίως εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν πνευματικῶν ἐλευθεριῶν ἀποκαλύπτει ἡμᾶς οὐ μόνον οὐ κατ' ἐπίγνωσιν πολιτισμοπλήκτους, ἀλλὰ καὶ—ὅπερ τὸ χειρότερον—φιλελευθερωτέρους τῶν κατὰ πάντα φιλελευθέρων, ἐπὶ ἰδίᾳ ἡμῶν αὐτῶν βλάβῃ. Τὴν λύμην τῶν ἐν τῇ σοβιετικῇ Ρωσίᾳ χαλκευομένων κατὰ πρὸς προπαγάνδαν τοῦ σοβιετικοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῆς Ρωσίας ἐξαπολλυομένων κινηματογραφικῶν ταινιῶν ἐγκαίρως διέγνωσαν κράτη ἔξ ἴσου καὶ ἡμεῖς — ὑποθέτομεν — πεπολιτισμένα, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἐσπέυσαν νὰ ἀπαγορεύσωσι τὴν ἐκτύλιξιν αὐτῶν πρὸ τοῦ κοινῶ τῶν ἢ Ἀγγλίας καὶ ἢ Ἀμερικής. Ἡμεῖς ἀφήκαμεν νὰ κάμουν ἤδη τὸ ἔργον—των ἀρκεταὶ ταινίαι, ἐν ταῖς ὁποίαις ὑποβλητικώτατα καθυβρίσθη καὶ ἐπροπηλακίσθη ὁ σταυρός, ὁ χριστιανικὸς κλῆρος καὶ ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία, μόλις δὲ προχθῆς κατενοήσαμεν ὅτι κάλλιστα δυνάμεθα νὰ προστατεύσωμεν τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν ἀπὸ τὴν θρασεῖαν τῶν ἱερωτέρων τῆς ἐξύβρισιν ὑπὸ ξένων, χωρὶς νὰ κινδυνεύσωμεν νὰ χαρακτηρισθῶμεν ὡς μὴ φιλελεύθεροι καὶ ὡς ἀπολίτιστοι.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίαν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην.

—Τὴν παρελθούσαν Τρίτην κατόπιν, τιμητικῆς προσκλήσεως, συνοβριζόμενος ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀρχιμ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου καὶ τοῦ ἱερέως τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικοῦ ναοῦ κ. Φιλίππου Usher, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέφθη τὸν Ναυαρχὸν τοῦ εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Φιλήρου καταπλεύσαντος Ἀγγλικοῦ στόλου Sir Royer Keyes ἐπὶ

τῆς ναυαρχίδος, γενόμενος δεκτὸς μετὰ πολλῶν τιμῶν καὶ ἐνδείξεων ἀπείρου σεβασμοῦ ἐκ μέρους τοῦ Ναυαρχοῦ καὶ τοῦ πληρώματος. Τὴν ἐπαύριον ὁ Ναυαρχος Keyes ἀπέστειλε τὸν ἱερέα τῆς Ναυαρχίδος εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ ἐξέφρασεν τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1926 Δ. ἐχαρίσθη τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς του εἰς τὸν ἱερέα Κωνστ. Γεωργακάκη, ἐφημέριον Προνοίας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀργολίδος.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Δ]βρίου 1926 Δ. ἐχαρίσθη τὸ ἡμῖς τῆς ποινῆς τῆς ἐξαμῆνου ἀργίας του εἰς τὸν ἱερέα Δημήτρ. Σακαβάλαν, ἐφημέριον Λοιμνίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Δ]βρίου π. ἔ. Δ. ἀπηλλάγη τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς του ὁ ἱερεὺς Δημ. Τριανταφύλλου, ἐφημέριος Βελεστίνου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Δ]βρίου π. ἔ. Δ. ἀπενεμήθη χάρις εἰς τὸν ἱερέα Σωτήριον Σουγαέρον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαντινείας διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς του.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Δ]βρίου π. ἔ. Δ. ἐχαρίσθη τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς του εἰς τὸν ἱερέα Ἰωάννην Βουδούρη ἐφημέριον τοῦ χωρίου Λαγάτουρα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἠλείας.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος διώρισε προσωρινὸν σύμβουλον τῆς Ἱ. Μονῆς «Ἀγάθωνος» τὸν μοναχὸν Γεράσιμον Κουκούμπαν ἀντὶ τοῦ Κυρίλλου Γιαννακοῦ.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Δ]βρίου π. ἔ. ἰδρύθησαν ἐνοριακοὶ ναοὶ ἐν Ἀθήναις, οἱ ναοὶ «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Ταύρου» καὶ ὁ «Ἅγιος Ἀντώνιος Πατησίων».

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Δ]βρίου 1926 Δ. τὸ χωρίον Χρούστα τοῦ τέως Δήμου Ἀρίνου, ἀποσπώμενον ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Ζήριας, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Δ]βρίου π. ἔ. τὸ χωρίον Κρανιά τοῦ τέως δήμου παρ' Ἀσπροποτάμῳ, ἀποσπώμενον τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Κλεινοβοῦ, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Δ]βρίου π. ἔ. Δ. τὸ χωρίον Χατζῆ Χαλὰρ τοῦ τέως δήμου Κρανῶνος, ἀποσπώμενον τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Ἀμαρλάρ, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν τὴν τοῦ Ἁγίου Βησαρίωνος.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Δ]βρίου π. ἔ. ἐκδοθέντος Δ τὰ χωρία Βοῖβοντᾶ, Ἀλώνια, Παναγιά καὶ Κατωχώρι, ἀποσπώμενα τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Ὀκτωνιάς-Αὐλώνος, ἀποτελοῦσιν ἰδέαν ἐνορίαν τὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Δ]βρίου π. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 23 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 437 φύλλῳ τῆς ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντος Δ. τὸ χωρίον Τσοῦκα, ἀποσπώμενον τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Λοῦτσι, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν τὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Δ]βρίου π. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 261 φύλλῳ τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντος Δ., διωρίσθη ἱεροκῆ-

ουε παρά τῷ ἱ. Μητροπόλει Κερκύρας καὶ Παξῶν ὁ ἱεροδ. Χρῦσανθος Γ. Πολίτης.

—Διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Δ]βρίου π. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῇ 23 τοῦ αὐτοῦ μην·ς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 437 φύλλῳ τῆς ἐφ. τῆς Κεβερνήσεως καταχωρισθέντος Δ. ἀπεσπίασθησαν αἱ Ἱ. Μοναὶ Ἀγ. Παντελεήμονος Πλατανίου καὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Κελλίων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καρυστίας ἀπὸ τῆς μεθ' ἧς ἐτύγχανον ἠνωμένοι γυναικείας Ἱ. Μονῆς τοῦ Σωτήρος καὶ συνεχωρεύθησαν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν «Μάντζαρη», ἣτις καὶ ἀνασυνιστᾶται.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου π. ἔ., ἐκδοθέντος καὶ τῇ 30 τοῦ αὐτοῦ καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 445 φύλλῳ τῆς ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως Δ., ἀνασυνιστᾶται ἡ Ἱ. Μονὴ «Σκλαταίνης» τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φαν. καὶ Θεο]λιώτιδος, ἀποσπωμένης τῆς μεθ' ἧς τυγχάνει ἠνωμένη Ἱ. Μονῆς Ἀγίου Γεωργίου καὶ συγχωνεύεται εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν «Πετρίλου».

—Κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἁγίων ἑορτῶν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ὁ σεβ. μητροπ. Σύρου καὶ Τήνου κ. Ἀθανάσιος ἀπέλυσε πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς τῆς ἑαυτοῦ ἐπαρχίας μακρὰν διδασκικωτάτην περὶ φιλανθρωπείας ἐγκύκλιον, δι' ἧς, ἀναπτύσσων ἐμπειριστατικῶν ἐγγύων τῆς ἐννοίας τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας, προτρέπει διὰ πατριῶν παρακελεύσεων πράγματι κατανοουμένων τὴν καρδίαν εἰς ἀσκήσιν τῆς φιλανθρωπίας κατὰ τὰς ἱερὰς ἑορτίους ἡμέρας. Ὁ ἴδιος ἐξ ἑαυτοῦ, πρὸς τῇ τακτικῇ αὐτοῦ εἰς τὸ Φιλόπταχον ταμεῖον μηνιαῖα εἰσφορᾶ, προσέφερεν ὑπὲρ διαφόρων φιλανθρωπικῶν σωματείων τῆς Σύρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς δραχμὰς 1800.

—Ὁ κ. Κ. Δυοβουνιώτης. Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, διορίσθη Διευθυντῆς τοῦ Τμήματος τῶν θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

—Μοναὶ διατηρούμεναι ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Τρίκκης καὶ Σταγῶν εἶναι τὸ ὅλον ἑνδεκα, ἐξ ὧν αἱ τέσσαρες ἱστορικαὶ Ἱερὰ Μοναὶ τῶν Μετεώρων. Μετὰ τὴν ἀπεπεράτωσιν τῆς κατασκευῆς τῆς λαξευτῆς ὁδοῦ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βράχου τῆς Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος τοῦ Μετεώρου ἀνεκαινίσθη ὁλόκληρονδιαμέρισμα αὐτῆς ἐν ἐρειπιώδει τῶς καταστάσει εὐρισκόμενον, πρόκειται δὲ νῦν νὰ ἀνοικοδομηθῇ ἐπὶ παλαιοῦ κατ' ἀρρέοντος κτιρίου νέος ξενὼν τῆς Μονῆς ὡς καὶ κελλία τῶν ἐν αὐτῇ ἐασκουμένων μοναχῶν οὕτως ὥστε ἡ ἀρχαία αὕτη Μονὴ διὰ τῶν ἐπιτελουμένων ἔργων οὐ μόνον διασώζεται ἐκ τῆς ἐπαπειλούσης αὐτὴν καταστροφῆς καὶ ἀφανισμοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον καὶ τὴν παλαιὰν αὐτῆς εὐκλειαν ἀνακτᾶται ἐντύπων ἐν εὐάρεστον ἠμοκαλοῦσα εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὴν πολυαριθμους ἡμετέρους καὶ ξένους. Ἐν δὲ τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ἀγίας Τριάδος τῶν Μετεώρων συνετελέσθη ἤδη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ κατασκευὴ τῆς λαξευτῆς ὁδοῦ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς βράχου καὶ οὕτως ἀποβαίνει εὐχερῆς νῦν ἡ ἀνάβασις εἰς αὐτήν, καθὼς εὐκόλως καὶ ἀφόβως ἀνέρχεται τις καὶ εἰς τὰς δύο ἐτέρας τῶν Μετεώρων Μονὰς τοῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ Μετεώρου, ἐν αἷς πρότερον κατεσκευάσθησαν λαξευταὶ ὁδοὶ ἐπὶ τῶν βράχων αὐτῶν, ἀποφευγόμενης τοῦ λοιποῦ διὰ τῶν συνήθων παμπάλαιων καὶ ἐπικυνδύων μέσων ἀ-

νόδου. Πόσον δὲ ἦτο ἀπαραίτητος ἡ ἐκτέλεσις τῶν σπουδαίων τούτων ἔργων δέον νὰ ἔχη τις ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐκ τῶν ἐπισκεπτομένων τὰς Μονὰς ταύτας πολυαριθμῶν ἡμετέρων καὶ ξένων, πολλὰκις ἐκ λίαν μακρῶν χωρῶν προερχομένων, ὀλίγοι κατόρθουν νὰ ἀνέρχονται εἰς αὐτάς, τῶν λοιπῶν εἰς μάτην εἰς δαπάνας καὶ κόπους ὑποβαλλομένων. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον δέον νὰ κατασκευασθῇ λιθινὴ κλίμαξ καὶ ἐν τῇ μετὰ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἀγίας Τριάδος τῶν Μετεώρων ἠνωμένη Ἱ. Μονῇ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος ἢ Ρουσάνη. Ἐπειδὴ δὴ μὴ ἡ Μονὴ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἀνέκαθεν μὴ ἔχουσα ἐπαρκεῖς πόρους, διὰ τὴν γνωστὴν δὲ αἰτίαν τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν κτημάτων αὐτῆς οὐ σμικρὰν ἐλάττωσιν τῶν προσόδων αὐτῶν ὑποστάσα, ὑποβληθεῖσα δὲ ἐσχάτως διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς λαξευτῆς ὁδοῦ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς βράχου εἰς δαπάνην δυνατάλογον πρὸς τὰς οικονομικὰς αὐτῆς δυνάμεις, ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιχορηγήσῃ εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς κλίμακος τῆς Μονῆς Ρουσάνη, οἱ δὲ ἐν Ἀμερικῇ ἐκ τοῦ παρακειμένου τῇ Μονῇ ταύτῃ χωρίου Καστρακίου διαμένοντες πολλὰκις διετρέψαν τὰ εὐσεβῆ αὐτῶν οἰσθήματα διὰ γενναίων δωρεῶν πρὸς ἀνέγερσιν ἱεροῦ ναοῦ ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτῶν, πάντες δὲ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου ἐξαιρετικῶν σεβασμῶν ἀπονέμους εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ρουσάνη, διὰ ταῦτα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν δι' ἔκτενους αὐτοῦ γράμματος ἀπετάθη πρὸς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ ἐγκατεστημένους ἐκ τοῦ χωρίου τούτου καὶ ἐζήτησε τὴν κατὰ προαίρεσιν συνδρομὴν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ρουσάνη κλίμακος λιθίνης μετὰ εὐμεγέθους λιθίνου ἐξώστου ἐπεκτεινομένου ἀπὸ τῆς θύρας τῆς Μονῆς πρὸς ἄνετον διαμονὴν ἐν καιρῷ θέρους τῶν προσκυνητῶν καὶ ἐπισκεπτῶν αὐτῆς. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπεπερατώθη καὶ τὸ νέον σκευοφυλάκιον τῆς Ἱ. Μονῆς Βαρλαάμ τῶν Μετεώρων, κατεσκευάσθησαν δὲ ὑάλιναι προθήκαι διὰ τὰ ἅγια λείψανα καὶ λοιπὰ κειμήλια τῆς Μονῆς καὶ βιβλιοθήκαι τοιαῦται διὰ τε τὰ χειρόγραφα καὶ τὰ ἔντυπα βιβλία αὐτῆς. Τὸ νέον τοῦτο σκευοφυλάκιον ἦτο ἀπαραίτητον, καθόσον τὸ μέχρι τοῦδε τοιοῦτον ἦτο σκοτεινὸν καὶ κάθυγρον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ διαφυλαττόμενα ἱερὰ κειμήλια καὶ βιβλία ὑπέκειντο εἰς ἀνεπανόρθωτον φθοράν, διὸ καὶ ἐπὶ ἔτη ἡγωνίζετο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ νέου τούτου σκευοφυλακίου καὶ τῷ Θεῷ χάρις ὅτι συνετελέσθη ἤδη τοῦτο καὶ οὕτως οὐ μόνον ἀπὸ τῆς ἐπιβλαβείας τοῦ καιροῦ τὰ ἱερὰ κειμήλια καὶ βιβλία θὰ προφυλάττωνται, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πάσης συλλήσεως καὶ κλοπῆς κακοποιῶν θὰ διασώζονται, καθόσον, ὡς εἴρηται, θὰ διαφυλάττωνται ἐφεξῆς ἐν ἐγκλειστοῖς ὑάλιναις προθήκαις καὶ βιβλιοθήκαις. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον τῆς ἀσυνετοῦ διαφυλάξεως καὶ διασώσεως τῶν ἱερῶν τῶν ἄλλων Μονῶν τῶν Μετεώρων κειμηλίων, καθὰ πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου γίνεται, κατασκευάζονται ἤδη τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ ἀρμοδία ἐγκρίσει καὶ ἐν αὐταῖς ὑάλιναι προθήκαι καὶ βιβλιοθήκαι, τὰ δὲ παλαιὰ σκευοφυλάκια αὐτῶν ἀνακαινίζονται. Εὐχῆς δὲ ἔργον εἶναι, ἵνα μετὰ τὴν συντέλεσιν τῆς ἀνακαινιστικῆς ταύτης ἐργασίας καταγραφῶσιν ὑπὸ εἰδήμονος τὰ εἰς χειρόγραφα βιβλία τῶν ἱερῶν τούτων Μονῶν καὶ ἐκδοθῇ ἀκριβὴς κατάλογος αὐτῶν. Ἄλλ' ἐνῶ ἐναμίλλως καταβάλλεται προσπάθεια πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν ἱερῶν τούτων Μονῶν, ἀληθῆς παγκόσμιον προσκύνημα ἀποτελοῦσῶν, ἐν τού-

τοίς ἐκ τῶν ἐναπολειφθέντων δασῶν καὶ λειβαδίων μετὰ τὴν ἀντὶ εὐτελοῦς χρηματικῆς ποσοῦ συντελεσθείσαν ἀπαλλοτριώσιν τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων τῶν ἱερῶν τούτων Μονῶν ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Τρίκκης καὶ Σταγῶν ὡς καὶ ἐν ἄλλαις Μητροπόλεσι, τὰ λειβάδια διατρέχουσι μέγαν κίνδυνον ἀπαλλοτριώσεως. Εἰ καὶ ρητοὶ νόμοι τοῦ Κράτους ἀπαγορεύουσι τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν δασῶν καὶ τῶν λειβαδίων, ἐν τούτοις τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας οὐ πρό πολλοῦ χρόνου δλωσ ἀυθαιρέτως καὶ παρανόμως παρὰ πάσας τὰς τε ἐγγράφους καὶ προφορικὰς τοῦ Σ. Μητροπολίτου παραστάσεις καὶ διαμαρτυρίας διὰ Διατάγματος ἐκήρυξεν ἀπαλλοτριώτεια λειβάδια μάλιστα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Στεφάνου τῶν Μετεώρων καὶ παρέδωκεν αὐτὰ ἄνευ τινὸς δ' ἀδικασίας, ἀλλ' εὐτυχῶς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ οὕτως παρανομήσαντος Ὑπουργοῦ ἀποκατέστησε τὰ πράγματα εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν νόμιμον κατάστασιν. Ἄλλ' ἐφ' ὅσον οἱ περίεχ' κάτοικοι ἐν ἀμίλλῃ πονηρᾷ τὰ πάντα κατερᾶζοντα πρὸς ἀπαλλοτριώσιν τῶν κτημάτων τούτων ἰσοδυναμοῦσαν μονονουχί πρὸς δωρεάν σφετερίσμῳ τούτων, οὐδὲν ἄλλο ὑπολείπεται, εἰ μὴ ἡ δι' ὄλων τῶν δυνάμεων τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβολὴ εἰς τοὺς ἀρμοδίους πρὸς ἄρσιν τῶν σχετικῶν ἀκατανοήτων νόμων τῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης, τῶν ἀφορώτων τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν οὕτως, ὥστε νὰ καταστῇ ἐφικτὴ ἡ ἐκποίησης τῶν κινδυνευόντων μοναστηριακῶν λειβαδίων ἀντὶ ἐπαρκοῦς χρηματικῆς ποσοῦ καὶ ἡ ἐξαγορὰ ἀστικῶν κτημάτων καὶ οὕτω προληφθῇ ὁ ἐπαπειλούμενος κίνδυνος τῆς διαλύσεως τῶν ἱερῶν τούτων Μονῶν ἐπὶ ἀνυπολόγητον ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐθνικὴ ζημία.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος, ἥς αἱ ἐργασίαι ἔληξαν πρὸ τῶν ἑορτῶν, προέβη σὺν ἄλλοις καὶ εἰς τὰς ἐξῆς ἀποφάσεις: θὰ ὑπάρχη ἐν μόνον δικαστήριον, πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ, δι' ὄλον τὸν πατριαρχικὸν θρόνον μετ' ἔδραν τὴν Ἀλεξανδρείαν καὶ γλώσσαν τὴν ἑλληνικὴν, ἐπὶ δὲ διαδίκων ἀραβοφώνων τὴν ἀραβικὴν. Τοῦ δικαστηρίου θὰ μετέχωσι καὶ δύο λαϊκοὶ ὁρθόδοξοι, μέλη τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ δικαστικοῦ ἢ δικηγορικοῦ σώματος. Θὰ ἀνεγερθῇ τῇ συνδρομῇ τῶν χριστιανῶν καθηδρικός ναὸς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγ. Μάρκου, μετὰ πατριαρχικοῦ οἴκου.—Περὶ τῆς συγκροτήσεως τῆς «Προσυνόδου» γνωμοδοτεῖ ὅπως αὕτη συιέλθῃ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει κατὰ τὸν προσεχῆ Μάϊον.—Ὅπως εἰς τῶν μητροπολιτῶν στάλῃ πρὸς τὰς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας κομίζων ἐγγράφον πρότασιν περὶ συγκροτήσεως κοινῆς ἐκ τῶν τριῶν πατριαρχῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων αὐτῶν Συνόδου πρὸ τοῦ Πάσχα «ἐπὶ τῷ εἰδικῷ σκοπῷ καθορισμοῦ ἐκ κοινῆς ἀποφάσεως τῆς στάσεως ἐκάστης τῶν τριῶν Ἐκκλησιῶν ἔναντι τῆς διαφορᾶς τοῦ ἡμερολογίου».

BIBLIA

Τὸ ζήτημα τῶν Συρορθοδόξων ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ Ἀλεξανδρείας. Ἐκδίδεται πατριαρχικῆ ἐγκρίσει. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου 1926.—Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ (σελ. 30) δημοσιεύονται τὰ ἐν τῷ «Πανταίνῳ», ὄργάνῳ ἐπίσημῳ τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, καταχωρισθέντα ἐπ' ἐσχάτων ἄρθρα, ἅτινα

πραγματεύονται τὸ ζήτημα τῶν συρορθοδόξων χριστιανῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας ἐπὶ πασῶν τῶν δυνατῶν αὐτοῦ ἐπόψεων. Τὰ κατὰ τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας παράπονα τῶν Συρορθοδόξων εἶνε ὅτι α) εἰς τὴν πατριαρχικὴν ἐκλογὴν ἔλαβον μέρος καὶ ὑπῆρζον μὴ αἰγύπτιοι. β) ἐκ τῶν 200 λαϊκῶν ψήφων ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς τῶν 34' γ) δὲν ἔχουσι «Ἐθνικὸν Συμβούλιον» δ) δὲν ἔχουσι ἀρχιερεῖς τοῦ ἔθνους τῶν ε) ἀδικοῦνται εἰς τὴν Ἀμπέτειον ἐν Καίρῳ Σχολῆν καὶ ζ) δὲν ἔχουσι ναοὺς ἱερεῖς, σχολὰς, ἄσυλα, διότι τὸ Πατριαρχεῖον βοηθεῖ μόνον τοὺς Ἕλληνας. Τὸ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν τεύχος τοῦτο ἦν ἰσαριθμοῦς πρὸς τὰ παράπονα ταῦτα κεφαλαίως ἀναλύον αὐτὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἀμειλιχτοῦ λογικῆς μετὰ καταπληκτικῆς ἀντικειμενικότητος, οὐ μόνον ἀποδεικνύει αὐτὰ παντελῶς ἀβάσιμα, ἀλλὰ καὶ ἀποκαλύπτει δι' αὐτῶν ὅτι ἡ ἀπὸ πολλῶν ἐπόψεων μειονεκτικὴ θέσις τῶν συρορθοδόξων ἐν τῷ κλίματι τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας ἐν ἀντιβολῇ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὀφείλεται εἰς τὴν ἀβελτηρίαν αὐτῶν τῶν παραπονομένων καὶ οὐχὶ εἰς ὑπατιότητα τοῦ Πατριαρχείου.

Χριστιανικὸν ἡμερολόγιον 1927. Ἔτος Γ'. τόμος τρίτος, Ἐν Ἀθήναις 1927 ὑπὸ Ἀρχιμ. Εὐγ. Κωσταρίδου, Γεωργ. Ἀνδρεάδου, Χαρίλ. Παπαϊωάννου. Ἐξεδόθη ὁ τρίτος τόμος τοῦ Χριστιανικοῦ ἡμερολογίου μετ' ἑξῆς περικεχόμενον ἐκ διαφόρων πραγματειῶν θερησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν καὶ ἄλλων σπουδαίων καὶ χρησίμων δημοσιευμάτων, τοῦ Μαξ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, εἰς ὃν καὶ εἶναι ἀφιερωμένον, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰκαρίας κ. Νεοφύτου, τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἀπαμείας κ. Βασιλείου, τῶν Πανοσίου Ἀρχιεπισκόπου Ἐυγενίου Κωσταρίδου, Θεοφιλ. Παπακωνσταντίνου, Ἀνδρέου Μαντουῦδη, Διονυσίου Παπανικολάου, Ἐμμαν. Ἰωραθαίου, Κωνστ. Κανάκη, τῶν κ. κ. Μ. Γεδεῶν, Μ. Γαλανοῦ Χαρ. Παπαϊωάννου, Γ. Ἀνδρεάδου, Δημ. Καμπούρογλου, Γεωργίου Σωτηρίου, Σεν. Παπαμυχαῖλ καὶ ἄλλων. Ὡς τοιοῦτον τὸ ἡμερολόγιον εἶναι ἄξιον πάσης προσοχῆς.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βαρῶν. Προκηρύττει ὅτι. Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν Δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικίας τὸ ἐν Νεοχωρίῳ Μετόχιον τῆς Μονῆς μετὰ τῆς περιουσίας του ἐκ στρεμμάτων τριῶν ἀγρῶν ἡ ὅσης ἐκτάσεως εἶναι καὶ ἐπὶ ἄλλου συμφωνῶν μετὰ τοὺς ὄρους τῆς παρουσίας προκηρύξεως ἥς ἀντίγραφα κατετέθησαν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς κοινότητος Νεοχωρίου καὶ τῆς Μονῆς διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ἡ Δημοπρασία γενήσεται ἐν Νεοχωρίῳ τῇ 30 Ἰανουαρίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσημέρας, ἐν τῷ συνήθει τύπῳ τῶν δημοπρασιῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Συμβολαιογράφου. Πρώτη προσφορά ὀρίζεται ἐτησίως δραχ. 500.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐποπεύουσα Ἐπιτροπὴ
Ζ. ΚΥΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΦΩΚΙΑΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
Διευθυντῆς
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τίμημα ἐτησίως ἐγγραφῆς
Ἔσση. Δρχ. 50. Ἐξση. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 Ἀθῆναι